

ættum að halda áfram að gera það eins lengi og við viljum vera Íslendingar. Það er svo fallett að fagna sumrinu með sérstöku hátíðarhaldi.

Eg minnst á sumarkomuna við ykkur, af því vorið á sérstakt erindi til ykkar. Alt lífið, sem á vorin vaknar og lætur til sín sjá og heyra og á vorin byrjar og býr sig undir sumarblóma, hefur skilaboð til ykkar frá guði. Illustið nú á!

Vorið minnir ykkur á æskuna ykkar.

„Unaðs aldur, inndælt bernsku-vor“. (Sjá erindin 97 í nýju „Söngvunum“.) Æskan er vorið í lífi ykkar. Þá eins og vaknar lífið hjá ykkur og lifnar og fer að láta til sín sjá og heyra. Þegar þið eruð heilbrigð, spriklar fjörið í ykkur. Syngjandi veltist það í öllum vöðvum ykkar og taugum, og leikur í öllum limum og lídamótum. Ykkur þykir gaman að lifa. Nýjar og nýjar hugsanir vakna og með þeim nýir og dýrðlegir draumar. Ókvíðin og áhyggjulaus lífið þið lífið ykkar. Æskan ykkar er inndæl. Það eru skilaboð frá guði, sem vorið hefur að flytja ykkur.

En það eru ekki öll skilaboðin. Þau eru líka það, að æskan ykkar sé tími, sem þið sérstaklega þurfið að muna að fara vel með. Það eru alvarleg skilaboð. En ykkur á ekki að þykja síður vænt um þau fyrir það. Alvara þeirra á ekki að *draga úr* gleði ykkar. Guð vill það ekki. Guð vill ekki minka gleði ykkar, heldur auka hana. Hann vill einmitt, að þið farið svo næð æskuna ykkar, að lífið ykkar alt megi verða fallett líf og ykkur megi ætíð þykja vænt um að lifa. Alvara skilaboðanna á að hjálpa ykkur til þess að æsku-vorið ykkar megi verða að fögru sumri.

En alvarleg eru þau, börn, af því þið getið farið svo með æskuna ykkar, að lífið ykkar verði ekkert sumarlíf. Æskan ykkar getur lagt stóran skugga yfir alt lífið ykkar. Og hún gerir það greinilega, ef þið farið illa með hana. Og það eru engir skuggar á lífi mannsins jafn-svartir og skuggarnir frá æsku þeirri, sem illa hefur verið farið með. En guð vill ekki, að neinir skuggar sé á lífi ykkar. Hann vill, að það sé hjart yfir því. Þess vegna lætur hann flytja ykkur þessi skilaboð, að þið skulið fara vel með æskuna ykkar, vortímann ykkar.

Nú er vorið sáðtími. Þá á að sá til þess, sem vaxa á á sumrinu. Getur bóndinn, sem ekki hugsaði neitt um að sá á vorin, átt von á að fá nokkra uppskeru? Og fór hann ekki illa með vorið, þegar hann hirti ekki um að sá? Og hlýtur ekki það að breiða skugga yfir sumarið hans og haustið? Eins líka,